

BỨC TRANH ĐỜI

*(Trong ngày thương binh liệt sĩ, báo **Lao Động** cho hay số chiến binh CS bị mất tích trong cuộc xâm lăng miền Nam Việt Nam của Hà Nội lên đến hơn 700,000 - bảy trăm ngàn - người. Cho đến nay, đảng CSVN không nhắc và cũng không có dự trình đi tìm hài cốt những chiến binh mất tích về trả cho gia đình mà để mặc cho gia đình các chiến binh tự lo. Nếu có tìm cũng vô ích thôi, vì Đảng đã ra lệnh ném những thương binh tội nghiệp kia xuống biển, xuống sông, ra giữa rừng, xuống khe núi, ...để khỏi mất công, mất của lo lắng, săn sóc thuốc men, làm chậm bước đường xâm lược miền Nam)*

Mẹ đưa con mẹ lên đường
Mẹ cười hãnh diện, làm gương toàn thành
Và con mẹ thành anh chiến sĩ
Không còn thằng cu Tí, mười ba
Mẹ mong ngày khải hoàn ca
Bác Hồ khen, bảo cả nhà giỏi giang!

Xâm lăng, Cộng chiếm miền Nam
Mất tích hơn bảy trăm ngàn chiến binh
Chiếm được nước, đảng mình lơ chuyện
Đảng biết rằng đi kiếm, toi công !
Bởi vì kiếm cũng như không
Mẹ già thương nhớ, đau lòng, cũng cam!

Bởi cái thuở xuôi Nam chống Mỹ
Những "anh hùng thế kỷ" phé nhân
Đã không lợi ích góp phần
Còn làm chậm bước tiến quân đảng nhà

Đảng sáng suốt nghĩ ra diệu kế
Ném thương binh xuống bể, đền công
Thái Bình biển rộng mênh mông
Nào ai biết đảng gian hùng mà lo!
Vì làm thế, gạo kho đỡ tồn
Thuốc bớt nhiều phí tổn, dư ra!

Và rồi như mật, đảng ta:
Đảng quan tâm lắm, nhất là thương binh!
Sẽ định sớm lịch trình di chuyển
Để thương binh nằm viện gần nhà

Chiến binh mười sáu, mười ba
Cầm tay nhau hẹn ngày mà gặp nhau

Rồi đảng chở từng tàu về Bắc
Để chữa lành theo cách Trung - Xô
Đêm đen, biển sóng mịt mờ
Ai hay đáy biển là mồ thương binh!

Người mẹ tưởng con mình chiến đấu
Diệt ngoại xâm, làm cháu bác hồ
Tiễn đoàn Nam tiến, mẹ hô:
"Con đi giải phóng cho cờ đỏ tươi!"

Mẹ đâu biết máu người con mẹ
Nhuộm đỏ cờ cho kẻ bất lương
Đến khi biết đảng lật lờng
Thì con mẹ đã đại dương ngậm hồn

Mẹ thì chết đứng từng con!
Bác Hồ trên vách nhơn nhơn, bác cười!

Tha Hương